

ת"פ 31035/03/20 - דלהום פתרונות מתקדמים לרכב בע"מ נגד המחלקה להנחיית מוסמכי היועץ המשפטי לממשלה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 31035-03-20 המחלקה להנחיית תובעים מוסמכי היועץ המשפטי לממשלה נ' חמדן ואח'

מספר בקשה: 16

דלהום פתרונות מתקדמים לרכב בע"מ

המחלקה להנחיית תובעים מוסמכי היועץ המשפטי לממשלה

לפני
המבקשת
נגד
המשיבה
כבוד השופט אביב שרון

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול כתב אישום מכוח טענה של הגנה מן הצדק.

2. נגד המשיבה ואדם נוסף (מי שנטען שהיה במועד הרלוונטי מנהלה של המבקשת) הוגש כתב אישום - בעקבות בקשתם להישפט לאחר שהוטל עליהם קנס מנהלי - המייחס להם שימוש אסור במקרקעין. בכתב האישום נטען שהנאשם והמבקשת עשו שימוש אסור בקרקע חקלאית מוכרזת סמוך לטירה, כך שהנאשמים השתמשו בשטח של 2,500 מ"ר למוסך לתיקון אוטובוסים ואילו המבקשת הוסיפה ועשתה שימוש בשטח של 4,500 מ"ר לחניית אוטובוסים. עוד נטען בכתב האישום שהנאשם אף בנה במקרקעין סככת איסכורית, מבנה איסכורית, רצפת בטון וחומת בטון.

3. בבקשה נטען שבין החודשים פברואר 2020 לדצמבר 2020 התקיימו הליכים בעניינה של המבקשת בבית המשפט המחוזי מרכז, במהלכם ניתן על ידי בית המשפט שם צו הקפאת הליכים בעניינה של המבקשת, צו לפתיחת הליכים, צו להפעלת המבקשת על ידי נאמנים לצורך שיקומה הכלכלי, אושרה מכירת פעילות המבקשת לאדם אחר, יחד עם קבוצת חברות אחרות, ופעילותם של הנאמנים הופסקה באישור בית המשפט, וביום 9.12.20 הורה בית המשפט המחוזי על פירוק המבקשת.

בנסיבות אלה, נטען שהגשת כתב האישום בחודש מרץ 2020, לאחר שניתן בעניינה של המבקשת צו לפתיחת הליכים, ומספר ימים לאחר הגשת כתב האישום ניתן בעניינה צו להקפאת הליכים - היתה נגועה בחוסר תום לב מצד המשיבה, אשר חבה בתום לב מוגבר. נטען שהגשת כתב האישום היתה נגועה בחוסר תום לב ובחוסר הגינות קיצונית, כל זאת נוכח העובדה שהמבקשת עמדה באותה עת בפני הליך פירוק וחיסול.

עוד נטען שבנסיבות אלה אין אינטרס ציבורי בהעמדת המבקשת לדין וכי העמדתה לדין והרשעתה, וכפועל יוצא מכך חיובה בתשלום קנס כספי, יביאו לפגיעה בלתי מידתית בנושיו. ב"כ המבקשת הפנה לפסיקה לפיה כאשר מדובר

עמוד 1

בחברה בפירוק אין אינטרס ציבורי ממשי בהעמדתה לדין, ודי להעמיד לדין את מנהלה באותה עת, כך שאינטרס ההרתעה לא נפגע.

לפיכך, נטען, שהעמדתה לדין של המבקשת מקוממת, אין אינטרס ציבורי בניהול המשפט נגדה ויש להורות על ביטול כתב האישום בעניינה.

4. ב"כ המשיבה מתנגדת לבקשה וטעמי התנגדותה מפורטים בתגובתה מיום 2.11.22.

דין והכרעה

5. לאחר שקראתי את הבקשה והתגובה, באתי לכלל מסקנה שיש לדחות את הבקשה לביטול כתב האישום. להלן טעמי:

א. חוסר תום לב - לא הוכח לפניי, ולא התרשמתי, שכתב האישום נגד המשיבה הוגש בחוסר תום לב או מתוך מניע זר או תוך התעמרות במבקשת. מתגובת ב"כ המשיבה עולה שהחקירה נגד המבקשת ומנהלה, לכאורה, הנאשם, החלה במאי 2018, באוגוסט 2018 נמסרה לנאשם ולמבקשת התראה לפני הטלת קנס מנהלי, וביוני 2019 נמסר להם הקנס המנהלי. ביולי 2019 הגיש הנאשם, גם בשם המבקשת, בקשה להישפט, וכתב האישום הוגש נגדם במרץ 2020. משלא עלתה בחקירה כל אינדיקציה למצב כלכלי קשה או לקיומם של חובות, לא יכולה היתה לדעת המשיבה שזמן קצר לפני כן (כחודש) ניתנו בעניינה של החברה צווים לפתיחת הליכים ולהקפאת הליכים. משכך, לא הוכח לפניי שכתב האישום הוגש נגד המבקשת בחוסר תום לב או ממניע זר או תוך התעמרות בה.

ב. נקיטת הליך פלילי נגד חברה הנמצאת בהליך פירוק - אכן, ככל שחברה נמצאת בהליך של פירוק, או שניתן לגביה צו פירוק, בחובות כספיים גבוהים, במצב כלכלי קשה, יתחשב בכך בית המשפט במסגרת גזר הדין (ככל שתימצא אשמה ותורשע בדיונה), ויטה להטיל עליה קנס נמוך (אפילו סמלי). ואולם, היותה של חברה נתונה תחת צו פתיחת הליכים, צו להקפאת הליכים, נתונה בהליכי פירוק, או שניתן לגביה צו פירוק, אינה מונעת את האפשרות לנקוט נגדה בהליכים אזרחיים או פליליים. זאת, להבדיל מחברה שניתן לגביה צו חיסול, שאז היא מאבדת את אישיותה המשפטית.

כך נקבע ברע"פ 9008/01 **מדינת ישראל נ' תורג'מן בע"מ ואח'** (4.8.03) -

"ככלל, חברה שניתן נגדה צו פירוק הינה אישיות משפטית קיימת, ופעמים רבות היא חיה ופעילה, ועשויה ככזו לתבוע או להיתבע (השווה סעיף 307(א) לפקודת החברות, המסמיך מפרק לתבוע, או להתגונן בתביעה, בשם החברה וכן לנהל את עסקי החברה אף כעסק חי לאחר צו פירוק). הליך הפירוק גופו אינו שקול כחיסול החברה, והיא עשויה, כל עוד לא חוסלה, להמשיך בפעילות כזו או אחרת בפיקוח הסדר הפירוק (ע"א 272/83 מעוף נתיבי אויר בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התחבורה [2], בעמ' 564). הליך הפירוק מסתיים בחיסולה של החברה, לאחר שעסקיה פורקו כליל (סעיף 315 לפקודה), ובית-המשפט מוסמך לדחות את מועד החיסול לתאריך אחר (סעיפים 339(א) לפקודת החברות). רק עם חיסולה של החברה ניטלת ממנה אישיותה המשפטית, ורק מאותו מועד ואילך נשלל

***Oklahoma Natural Gas Co. v. Oklahoma* (1926)** ולהיתבע ([15], at p. 259; צ' כהן פירוק חברות [24], בעמ' 73). עולה השאלה מה דינה של עילת תביעה שהתגבשה כנגד החברה לאחר חיסולה. סוגיה זו מורכבת, והיא נושא להסדרים שונים בשיטות משפט שונות. מכל מקום, לצורך ענייננו די בהנחה כי כל עוד לא חוסלה החברה, בכוחה המשפטי לתבוע ולהיתבע ככל גוף בעל אישיות משפטית, וכך היא עשויה אף להיות נאשמת בהליך פלילי. רק עם חיסולה כאמור עשויה לעלות השאלה אם דינה כדין יחיד אשר נפטר, ואשר עם פטירתו נפסק בהוראת החוק כל הליך פלילי נגדו (סעיף 236 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב]; *C.S. Parnell*; [35] "Maintainability of Criminal Proceedings Against Dissolved Corporation").

נמצא איפוא שניתן להגיש ולנהל הליך פלילי נגד חברה שנמצאת בהליכי פירוק או שניתן בעניינה צו פירוק, והדבר נתון לשיקול דעתה הבלעדי של התביעה, שיקול דעת שבית המשפט לא ייטה להתערב בו.

ג. אינטרס ציבורי - בית המשפט העליון התייחס ב**פסק-דין תורג'מן** גם לענין האינטרס הציבורי שבהעמדה לדין של חברה בפירוק, וכך נקבע - "לכאורה אין טעם שבהיגיון לכלול הליכים פליליים בגדר הליכים המעוכבים באורח אוטומטי בעניינה של חברה בפירוק, משום שהכללתם זרה למטרת העיכוב ואינה מתיישבת עם הרציונל שלשמו נועד מוסד זה. יתרה מכך: אילו פורש עיכוב ההליכים בפירוק כחל באורח אוטומטי גם על הליכים פליליים היה הדבר נוגד את מדיניות התביעה המקובלת המבקשת לאכוף את החוק על הכול באורח שוויוני. ערך השלטת החוק ואכיפתו באורח שוויוני על כל אדם ועל כל ישות משפטית עומד בלב האינטרס הציבורי הכללי, והשאלה אם מושא האכיפה הוא גורם סולבנטי או אינסולבנטי איננה מכריעה... אין אפוא מקום לקבל את הטענה שלפיו אין ענין ציבורי בניהול הליך פלילי כנגד חברה בפירוק, או שאין טעם בכך מאחר שגוף בפירוק יתקשה בלאו הכי לשלם קנס שיוטל עליו. אדרבה, קיימים ענין ציבורי וחובה ציבורית לאכוף את החוק באורח שוויוני על כל אזרח ועל כל גוף משפטי במדינה, ומידת היכולת למלא אחר עונש הקנס שיוטל היא שאלה במישור ביצועו של העונש, וחשיבותה איננה מכרעת לגבי עצם הצורך בניהולו של ההליך הפלילי והיבט ההרתעה הנלווה לו".

הנה כי כן, שאלת האינטרס הציבורי שבהעמדה לדין של חברה אינה תלויה, בהכרח, בשאלה אם החברה נמצאת בהליכי פירוק או אם ניתן נגדה צו פירוק, ומדובר בהיבטים רחבים יותר שעניינם האינטרס הציבורי שבהבאת עבריינים לדין ואכיפה שוויונית של הדין הפלילי. בענייננו, מדובר במבקשת שעשתה שימוש אסור, לכאורה, בקרקע חקלאית מוכרזת, בשטח עצום של כ-7,000 מ"ר, לאורך שנים רבות, ועל כן, קיים אינטרס ציבורי באכיפת הדין נגדה.

ד. פגיעה בנושים - ב"כ המבקשת טען שהטלת קנס כספי על המבקשת, בסופו של ההליך ובמידה ותורשע, תביא לפגיעה בקופת הנושים. גם לכך התייחס בית המשפט העליון ב**ענין תורג'מן** וקבע - "בנסיבות אלה הפגיעה הצפויה בנושים הנגזרת מקיום ההליך הפלילי נגד החברה הינה שיקול שאין להתעלם ממנו, אולם כאשר מעמידים שיקול זה, כשהוא לעצמו, כנגד האינטרס הציבורי הכללי בקיומו של הליך פלילי כנגד החברה, אין לייחס לו משקל מכריע. עם זאת סביר להניח כי בבוא בית-המשפט לגזור את דינה של חברה בפירוק הוא יתחשב במכלול שיקוליו גם במצבה הכספי ובהשפעה העלולה להיות לגובה הקנס שיוטל על החברה, על ציבור הנושים ועל היקף נכסי החברה העומדים לחלוקה

בפירוק".

6. לאור האמור לעיל, מצאתי לדחות את הבקשה לביטול כתב האישום.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י' חשוון תשפ"ג, 04 נובמבר 2022, בהעדר
הצדדים.